

Resolució 175/2020, de 27 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 91/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Data d'una reunió del Consell de promoció de l'accessibilitat.

Sentit de la resolució: Desestimació parcial i pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació

Resum: Les actes de sessions d'òrgans col·legiats només tenen aquesta condició quan han estat aprovades pels membres del propi òrgan; mentre no es produeix aquesta aprovació, són un mer esborrany sense rellevància ni interès públic, l'eventual difusió del qual podria ser enganyosa o confusionista, perquè podria reflectir manifestacions o acords no reconeguts pels membres de l'òrgan als qui s'atribueixen. En conseqüència, el DTASF aplica correctament l'article 29 LTAIPBG en inadmetre aquesta part de la sol·licitud.

Paraules clau: Generalitat. Actes. Òrgans col·legiats. Persones amb discapacitat. Reclamació contra estimació parcial. Informació pública. Borradors.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 91/2020, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de gener de 2020 la persona reclamant sol·licita: *1. Data concreta en que es va produir la reunió del Consell de promoció de l'accessibilitat al 2019. 2. Còpia íntegra de les actes d'aquestes reunions. 3. Data concreta de les reunions del mateix Consell al 2018, 2017 i 2016, amb còpia íntegra de les seves actes.* Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit i mitjançant correu postal.
3. La Reclamació presentada el 4 de febrer de 2020 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 10 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així

com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 20 de febrer de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF. Exposa que el 23 de gener de 2020 el DTASF estima parcialment la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i facilita a la persona reclamant les dades sol·licitades de les que disposa, d'acord amb l'article 34 LTAIPBG (no facilita l'acta del Consell de promoció de l'accessibilitat de 2019 perquè afirma que és inexistent, al no haver-se reunit aquest any); la documentació aportada pel DTASF acredita que aquesta informació ha estat notificada a la persona reclamant el 4 de febre de 2020, poques hores després de la presentació de la Reclamació. La estimació parcial obeeix al fet que l'acta de la sessió del Consell de promoció de l'accessibilitat de 2018 encara no hauria estat aprovada pels seus membres, motiu pel qual no podria qualificar-se com a document públic i, en conseqüència, procediria la seva inadmissió en base a l'article 29 LTAIPBG.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es*

garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Desestimació parcial de la Reclamació

L'antecedent 5 indica que part de la informació sol·licitada (l'acta del Consell de promoció de l'accessibilitat de 2018) no ha estat lliurada a la persona reclamant perquè la resolució del DTASF entén que aquesta part de la sol·licitud d'informació ha de ser inadmesa sobre la base de l'article 29 LTAIPBG, pel fet que l'acta en qüestió encara no ha estat degudament aprovada.

Com ja va posar de manifest la Resolució GAIP 49/2017, les actes de sessions d'òrgans col·legiats només tenen aquesta condició quan han estat aprovades pels membres del propi òrgan; mentre no es produeix aquesta aprovació, són un mer esborrany sense rellevància ni interès públic, l'eventual difusió del qual podria ser enganyosa o confusionista, perquè podria reflectir manifestacions o acords no reconeguts pels membres de l'òrgan als qui s'atribueixen. En conseqüència, el DTASF aplica correctament l'article 29 LTAIPBG en inadmetre aquesta part de la sol·licitud.

En estar justificada la inadmissió d'aquesta part de la sol·licitud, la Reclamació ha de ser desestimada en relació amb aquesta part, perquè la resolució administrativa impugnada està ajustada a l'ordenament jurídic.

3. *Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació*

En relació amb la resta de la informació sol·licitada, els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada l'ha facilitat a la persona reclamant (o ha indicat que és inexistent, la qual cosa equival a facilitar-la) en el marc d'aquest procediment de Reclamació; així ho acredita l'informe de l'Administració. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània d'aquesta part de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificava.

En aquestes circumstàncies és procedent la finalitzar aquesta part de la Reclamació, sense necessitat de formular cap declaració sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública exercit.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer de 2020, resol per unanimitat:

1. Desestimar parcialment la Reclamació 91/2020, en quant a l'acta del Consell de promoció de l'accessibilitat de 2018, perquè l'accés a la mateixa va ser inadmissiblement justificadament per no haver-se aprovat encara l'acta en qüestió.
2. Finalitzar la resta de la Reclamació 91/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
3. Disposar la publicació de la present resolució sobre la Reclamació 91/2020 al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.